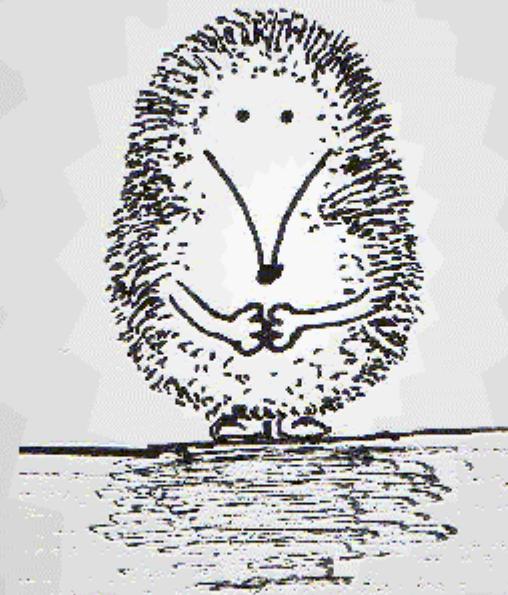

סינאר
הקיינזיאט

סינאר היינזיאט

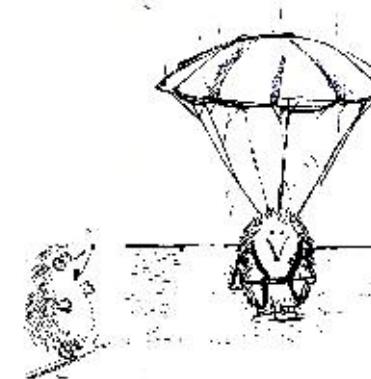
"הנה הגעתך."

"אין כל דרך
להתפטר ממנה" אמר
בלחש אבא של
הרבי, שלא אהב
במיוחד את גיסו.
"שתוק" ענתה
הרמיונה, אישתו.

"אבל הוא לא דוגמה טובה לילדים שלנו"
אמר בעלה.

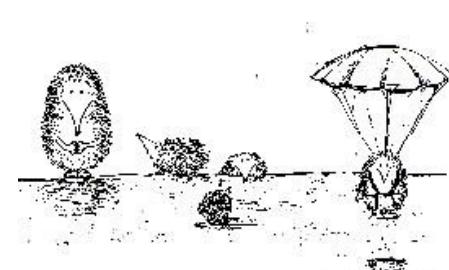
"למשך שבועיים נוכל
לסבול זאת. וتفسיק לבקר
את אחיך!" ענתה אישתו
בוחלטיות.

אבל אבא צדק! הורשיין
עישן סיגרים וסיגריות,
שתה בלי סוף והילדים
הלכו אחריו לכל מקום. הוא
יהה הגיבור שלהם!

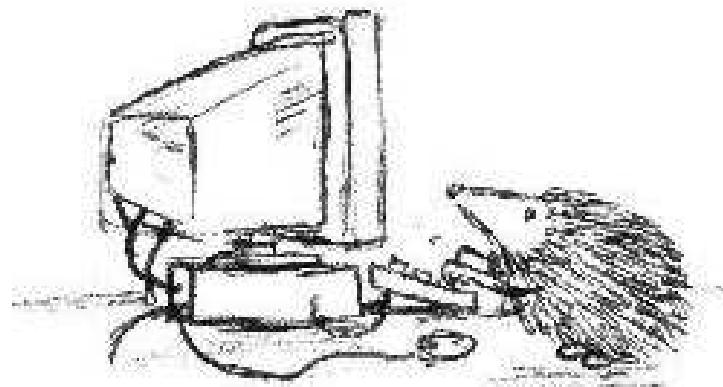
הרבי היה קיפוד קטן,
שחי עם משפחתו
בשדה, קרוב לkaza
העיר.
יום אחד המשפחה
טילה בסביבה.
פתאום הרבי ראה
משהו מוזר בשמיים. הוא שאל בקול
נרגש "אמא, ראי! האם זו ציפור? היא
אולי תטרוף אותנו!"

"תירגע הרבי" ענתה אמא "זה דודר
הורשיין שבא לבנות
איתנו את החופשה."
כעבור דקות ספורות
מצנחו של הדוד
הורשיין נחת רכוב על
הקרקע. "בוקר טוב
לכלם!" אמר הדוד

אותו עוזב, אבל הרבי אמר פתאום "אני יודע! נשלח אליו דואר אלקטרוני, וכך נשאר בקשר!"

וכך היה. עוד באותו הערב הרבי שלח אי-מייל לדוד הורשי והדוד שמח כל כך שהבטיח לתקן את דרכיו, כדי שיוכל לראות שוב את ילדי המשפחה.

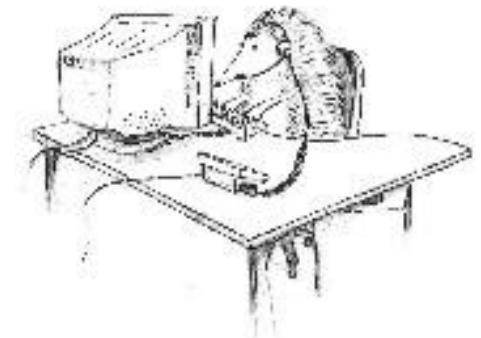

וכך הכל נגמר בטוב. נכון?

(יש לציין שגם אבא הקטור קלט כמה מהמנהיגים הגרועים). אמא הרמיונה דאגה מאוד, אבל מה לעשות? לא הייתה ברירה! אך פתאום החליטה "אטוף ואתי עז

ובאמת למחמת דוד הורשי הסתלק בבושה. הקיפודים הקטנים בכו כשראו

במודיעין" אמרה.
"מה זה יוזר?"
שאל בעליה.
"ציר לזרוק אותו
מכאן לפני
שהילדים יתרגלו
למנהיגים הרעים
שלו".